

Manželka odjela do Pardubic na terapii, tak jsem zůstal doma sám na hlídání dětí. Kdo to neví, tak mám dvě. Syna - 6 let a dceru 17 měsíců.

Vše probíhalo celkem v pohodě až do chvíle, kdy jsem se rozhodl umýt nádobí. Při utírání mi totiž vypadl šuplík z linky. Ulomily se přední částí vrchů kolejniček, ve kterých šuplík jezdí. Rozhodl jsem se tedy pro náhradní řešení. Totiž otočit je, aby nepoškozené zadní strany byly vpředu a šuplík tak aspoň ještě chvíli držel.

Při pokusu o vyšroubování čtyř vrtů jsem narazil na malý problém. Výrobce totiž poněkud zapomněl udělat ony zářezy pro šroubovák do hlaviček vrtů a tím pádem nešly vyšroubovat. Kolejničky jsem tedy opatrně vytrhl. Donesl jsem si sklenu s novými vrty a vysypal je na stůl. Vybral jsem správné vrty a vrátil se k šuplíku.

Najednou se ozvala rána. To moje dcerka shodila ze stolu onu sklenici a ta se rozbila. Seřezal jsem ji (tu dceru) a poslal do pokoje. Při nasazování šuplíků jsem si uvědomil, že dcera stojí za mnou a něco chroupe. Podíval jsem se na ni a zjistil, že jí z horního rtu teče krev. Zeptal jsem se jí, co to chroupe. Vyplivla kus skla z té rozbité sklenice. Opět dostala na zadek a tentokrát jsem ji dovedl do pokoje a zavřel ji tam. Já vím, není to zrovna nejlepší nápad. Po chvíli mi došlo, že mohla nějaký kousek toho skla taky spolknout. Šel jsem teda za ní a pokusil se to z ní dostat. Pořád mi ukazovala na obrázky a vůbec mě nevnímala. To mě naštvalo, tak jsem ji seřval a šel si uvařit kafe, abych se uklidnil. Protože jsem zjistil, že už máme zase ve špajzu vlhko, chtěl jsem dát kafe, které jsem načal, do linky. Přitom jsem shodil a vysypal Čoky (viz obrázek) do pračky.

Proč se říká čoky? Čoky jsou malé, sladké, chutnají jako čokoládové kuličky, jsou malé, sladké, chutnají jako čokoládové kuličky.